

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal vesz föl

A honvéd-miniszter krisztkindlije.

Pécs, 1895. december 27.

Fehérváry Géza báró, m. kir. honvédelmi miniszternek egy volt alárendeltje, Kasics Péter, nyugalmazott miniszteri tanácsos nem a legkellemesebb karácsonyi ajándékkal kedveskedett, a mikor a „Nemzeti Ujság“ keddi számában hozzá nyílt levelet intézett.

Az akarata ellenére nyugdíjazott miniszteri tanácsos elmondja ebben a levélben, hogy Fehérváry bárónak 1872. év végén Szende Béla akkori honvédelmi miniszter mellé államtitkáruul való kinevezése azért történt, hogy ellensúlyozza a 48-as honvéd tisztek sorából kinevezett miniszter működését, hogy ez ne legyen túlságosan magyar. Elmondja, hogy Fehérváry eme küldetésében már Szende életében sok sikert aratott, melyekkel mind több rést ütött alkotmányos törvényeink és törvényes szabályaink sáncain; majd Szende halála után „fokozott dühvel“ folytatta működését, mely a közös hadügyminiszteri szék elnyerése utáni beteges ambíciójában „már teljes nemzet-árulássá fajult.“ Vádolja Fehérváryt, hogy tévesen informálja a királyt s ezzel élesíti a félreértéseket a korona és a nemzet között, csak hogy magát az udvarnál nélkülözhetlenné tüntethesse föl.

Ezek a tanácsos ur leleplezései, a melyek azonban nem igen tarthatnak igényt az ujság ingerére, mert hiszen az ország egészséges közvéleménye ezek nélkül a le-

leplezések nélkül is már régen tisztában volt vele, hogy Fehérváry Géza a magyar honvédelmi miniszteriumhoz Bécsből azzal a feladattal lett kikommandírozva, hogy a magyar honvédséget a közös hadsereg egyszerű tartalékává degradálni s azt a Gesammtarmeebe beolvasztani segítsen, mellékesen pedig ellenőrizze a többi magyar minisztereket s a magyar közélet egyéb tényezőit, ha azok netán valami rebellis dolgokon törnek a fejüket.

Ennek a kettős feladatnak fényesen meg is felelt a mi kedves honvéd-miniszterünk, a ki teljesített szolgálatai elismerésül örökletessé is lett miniszteri székében, mert míg mellette egyik parlamentáris korinány bukik el a másik után, ő túléli valamennyit, úgy hogy a honvédelmi tárcára is kiterjedő általános kormányválságról a mint a multban nem volt szó az ő első kinevezése óta, úgy a jövőben sem lesz rá eset, bármilyen kormány kerüljön is egyébként az ügyek élére.

Az egész nemzet, a hatvanhetes kigyezés megalkotói is, a magyar honvédséget tekintették egyik legnagyobb vívmányuknak, mert ezt tartották annak a magnak, a melyből az önálló magyar nemzeti hadsereg életerős fája ki fog sarjadzani, s ebben a reményben nem riadt vissza a nemzet semmiféle áldozattól, hogy a honvédséget harcra képes, tekintélyes haderővé fejlessze.

S ez a fejlődés meg is indult szépen, biztatón; a honvédség tisztikarában, kezdve

felülről a legalantosabb fokig oly egészséges nemzeti szellem, a királyért és a magyar hazáért való olyan lelkesülés gyökereszt meg, a mely már a békében bámulatos eredményeket volt képes kivívni ez ifju intézmény megizmosítása körül, háboruban pedig csodákat mivelte volna.

A hagyományos osztrák szellem azonban ferde szemmel nézte a honvédség fejlődését ebben az irányban s ennek az ő gusztusuk szerint való irányítására kapott megbízást Fehérváry, a ki aztán át is gyurta honvédségünket egészen a közös hadsereg képére és hasonlatosságára. Megszüntette először is a honvédség külön szervezetét; az önálló zászlóalj helyébe behozta az ezredrendszert, nem mintha az a hadviselés technikájának jobban megfelelné, hisz mozgósítás esetén megszűnik az ezredkötelék s a zászlóalj lép előtérbe mint taktikai egység, hanem mert a közös hadsereg is így van szervezve.

Beosztották aztán a honvédséget már a béke idején a közös hadtestekbe, hogy még a nagyobb hadgyakorlatok alkalmával se léphessen fel a magyar honvédség önállóan működő jelentősebb csapattestekben, hanem már itt szokja meg a közös hadsereggel szemben való alárendelt szerepét.

Átalakította aztán a kikommandírozott generális a honvédség tisztikarának szellemét is. A honvédséghez beosztott magyar tábornokokat egymás után nyugdíjba hajszolta s tett helyükbe testetül-lelkestül osztrák generálisokat; az alanta-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az unokatestvér.

Irra: Virág Gyula.

Egy előkelő üzletbe elegánsan, nagy uri módra öltözött hölgy lép be. Fejtartása, járása, megjelenése, minden mozdulata világosan elárulja benne — nem az arisztokratát, nem: — a meggazdagodott bankár leányát.

Szemközt az ajtóval szorgalmasan jegyez a pénztáros kisasszony. Az ajtó nyílásra fölkapja fejét s az öröm, a hirtelen, önfeledt öröm fut végig bájos arcán. Fölugrik helyéből s az üzletben levő közönség között a most érkezett elé siet s elébe nyujtva kezét boldogan szól:

— Adél!

A büszke tartású hölgy visszalép, nagy fekete szemének fénye mint két villogó reflektor csapódik rá az ifju, egyszerűen öltözött leányra.

Egy pillanatig végigsöpri őt szemének megszegyenítő fénysugaraival, aztán mély megvetéssel bigyesztve fel ajkát, odafordul a legközelebbi segédhez:

— Kérem . . . küldje ide a főnökét. A közönség bámul, a pénztárosné ropant zavartan fülig pirulva, remegve a szegyénytől áll a tőle elfordult barsonyos hölgy előtt, kire rápillantani is alig mer s meghökkenésében megmoccanni sem tud. Ugy érzi, ha megmozdulna, összedülne a körülete gomolygó világ, melyből könyes szemében, csak a büszke, megvető tekintetű nő válik ki élesen. Vagy inkább agyában, szívében van e pillantás, elmoshatatlanul lefényképezve.

Jön a főnök.

— Parancsol nagysád! . . .

— Kérem, tudja meg, ha ön ily illetlen magaviseletű pénztárosnót tart, ki vevői elé jön, hogy kezét nyujtson nekik, hát az üzletébe mosónőknél egyebek nem fognak jární, a kik aztán majd még kezét is fognak csókolni a kisasszonynak, hogy kegyes volt őket kézfogással fogadni. Ilyen tolakodást még nem tapasztaltam sehol.

A főnök haragba jön.

— Kisasszony — szól a zokogó leányhoz — tüstént vegye a kabátját, kalapját s távozzék, a fizetését el fogom küldeni.

A leány szeretne szólni, de torkát összeszorítja a zokogás, a szégyen, a fájdalom artikulálatlan hangjainál egyéb nem tud ki-

jönni rajta. A barsonyos hölgy hidegen alkudozik. Az ifju leány zokogva távozik.

*

Délután jön az üzlet főnökéhez a pénztárosnő özvegy édes anyja, kit a leánya tartott el havi keresetéből.

— Uram — szól a szegény öreg asszony — az a szegény teremtés, a Hermin nem tudott védekezni, hisz a nagy sirástól még nekem is alig tudta elmondani a dolgot. Az a hölgy az ő unokatestvére, kivel, míg mi is jómóduak voltunk, mindig együtt volt. Azóta, hogy mi tönkre mentünk, s a férjem meghalt, nem látta őt, mert mi kerüljük a mi büszke rokonainkat, ők meg nem néztek felénk sem. Föltámadt benne az elvesztett gazdagságnak, az elmúlt időknek az emléke s ösztönszerűleg, meggondolatlanul odasietett hozzá, a legjobb barátjához, kivel annyiszor csókolódtak össze.

— Nagyon sajnálom kérem — szól a főnök — de már mással töltöttem be az állást s a történetek után kérem tessék belátni, nem fogadhatom vissza a kedves leányát.

— De hát mit csináljunk? Tél van. Állás nélkül! Hisz a legnagyobb nyomornak tesz ki bennünket.

— Majd utána nézek, hogy más állást kaphasson a kisasszony. Olyan művelt ifju

sabb tiszti helyeket pedig előszeretettel töltötte be a közös hadseregből áthelyezett osztrák szellemű tisztekkel, sőt a honvédség egyetlen tisztképzőjét, a Ludovika-akadémiát is elosztrákosította, a melyben most már nemcsak a német nyelvet tanítják előszeretettel, hanem tanítanak egyéb tantárgyakat is tiszta német nyelven.

Behozta a magyar honvédséghez a sárga-fekete zászlót s az így kikészített honvédséget aztán beteretelte a bécsi k. u. k. Generalstab védő szárnyai alá.

Igy áll ez legalább az 1896-iki évre kiadott hivatalos katonai szeméremjegyben, a hol Beck-Frigyes báró tábornokszernagy, ki eddig mint Chef des Generalstabes volt a hivatalos névkönyvbe bevezetve, most már mint „Chef des Generalstabes für die gesammte bewaffnete Macht“ van feltüntetve.

Az összes fegyveres erőt képezik az 1889. évi VI. törv. cikk 2-ik §-a értelmében a közös hadsereg, hadi tengerészet, a honvédség s a népfölkelés; az 1890. évi V. törv. cikk 23. §-a szerint pedig a honvédség kizárólag a honvédparancsnokságok és hatóságok rendelkezése alatt áll: a bécsi Generalstabot tehát a törvény világos kijátszásával tették meg az összes fegyveres erő fölött álló hatóságnak, mert a törvény kizárja oly állandó katonai hatóság létezését, a mely az összes fegyveres erőre kiterjedő hatáskörrel bírna.

Az ily törvénytétel ellen persze Fehérvárnak nincs szava, hiszen éppen az ő feladatához tartozik az egységes birodalom „gesammte bewaffnete Macht“-ját egy kalap alá hozni.

Kasics tanácsos ur tehát nagyon csalatkozott, a mikor azt hitte, hogy rég ismert dolgok leleplezésével meglepetést fog szerezni az országnak; de még jobban csalatkozik Fehérvár báró, ha azt hiszi, hogy sikerült magát az ország közvéleménye előtt tisztáznia a Kasics vádjai alól azzal, hogy ezt bolondnak deklarálta, mert ez bizony ellene fordíthatja a rudat azzal

hölgy könnyen kap állást. Kérem hagyjon magamra, sok a dolgom.

Az öreg asszonyban föltámadt a harag, az anyai bosszuvágy.

— Jól van, ha te ily csúnyán bántál a lányommal, majd elbánok én is veled. Elmegyek a vőlegényedhez, a méltóságos tanácsos urhoz, ki miatt oly szörnyű gögős lettél. Megmondom neki, hogy hallgasson az én öreg szavamra, ismerjen meg, mielőtt elvenne, ismerje meg, ki vagy. S ha még aztán is feleségül venne, legyen boldog veled, a milyen boldog férfi ilyen asszonynyal lenni tud.

*

A miniszteri tanácsos, kit fenkölt gondolkozása, nagy tudománya emelt ily korán a polcra, elgondolkozva hallgatta az öreg zsidó asszony beszédét. Aztán fölkel és kezét nyújtott neki:

— Köszönöm, hogy eljött. Egy ballépéstől mentett meg. Gondoskodni fogok mind kettejükről.

S azzal kikiszerte az ajtón.

Visszatérvén föl s alá sétált egy ideig, aztán elment hazulról megtudakolni, igaz-e a mit az öreg asszony beszélt. Igaz volt. Megtudott azonban még egyebet is. Azt t. i. hogy a menyasszonya, mióta méltóságos asz-

a német közmondással, hogy „Kinder und Narren sagen die Wahrheit.“

Hja! a szegény honvédmiszternek nincs szerencséje az elmegyógyászat terén: egy bolonddá nyilvánítás sem akar neki sikerülni.

H i r e k.

Pécs, 1895. december hó 27.

Tolvaj a vasuton.

A napokban történt a következő eset az új dombóvári állomáson, két Budapest felől jött utas között. Ime a történet: Beszélgetve ült két fiatal ember egy kocsiban. Termetre nézve körülbelül egyformák voltak, különbség csak annyiban volt köztük, hogy az egyiknek volt télikabátja, a másiknak meg nem. Az akinek nem volt télikabátja az fázott, míg az a kinek volt, nem fázott, bizonyítja ezt az is, hogy a szobanforgó téli kabátot, tulajdonosa levetette és fölakasztotta. Szemközt ültek egymásnak az utasok és mint már említettük, beszélgettek. A téli kabát pedig lógott, olyan formán, hogy a télikabátlan emberünknek éppen a szeme közé vigyorgott. Ez őt bosszantotta, ugyanarra, hogy nem is hallgatott társa beszédére, csak a szép prémes télikabátot figyelte — mely most — úgy tetszett neki — még gunyolta is.

Eközben a vonat megérkezett Dombóvárra. „Új-Dombóvár 30 perc“, hangzott a kalauz hangja. „Szálljunk ki“ — indítványozta a télikabátos ember „és igyunk vagy együnk valamit, hisz rá érünk“. „Szálljunk“ szölt a másik. Ugy is lön. A télikabát pedig lógott. Szép példány volt ez a kabát a téli kabátoknak, azért azon emberünk, kinek nem volt ily szép kabátja, még inni, enni sem tudott, mindig téli kabát volt az eszében. „Hogy hogyan vigyorgott rá!“ — hogyan gunyolta őt azért, „mivel neki nincsen télikabátja.“ Zugott a feje már. Fölkelt tehát az asztaltól, hogy sétáljon egyet, a hús levegő talán eloszlatja ezen gondolatjait.

Utja épen azon kocsit elött vezetett el, a melyben a télikabát lógott. Kűdös, nedves, hideg volt, bement hát, hogy egy kicsit magára vegye társának szép prémes kabátját és úgy sétálgasson Magára vette, oly jól érezte benne magát! Már vissza akarta vinni és ismét fölakasztani, de a kabát olyan

szonyi titulus kecsegteti, nem bír magával nagy büszkeségében.

A következő levelet írta hát neki:

„Adei kisasszony!

Meg akartam mutatni a világnak, hogy a liberális eszméknek nemcsak teóriában vagyok harcosa. Különbben is megvallom őszintén: szerelmes voltam önbe. Szerelmes voltam nagy műveltségébe, nagy szépségébe, szellemeiségébe. Bolondja voltam a két szép szemének. Nos hát egy erős fagy lefagyaszt hatja a gyümölcsfa legdúsabb virágzását is. S nagy lángot is elolthat egy heves szélroham. Az én szerelmemet is lehűtötte az a fagyos hir, amit ma tudtam meg önről.

Ön legmélyebb megvetésével illette az unokanővérét, mert ő szegény s mert ő szive melegével mert ön elé, a leendő méltóságos asszony elé sietni. Nos hát tudja meg, ha talán idáig nem akarta elhinni, hogy az én apám foltozó varga volt s én a feleségemtől megkövetelem, hogy az apámat s az édesanyámat tiszteletben tartsa. Ön erre nem lesz képes, kényszeríteni pedig nem akarnám a világot sem.

Legyen szives e levél s e gyűrű vivőjének átadni jegygyűrűmet.

Isten önnel

Kende István.

szépen oda simult a vállára és olyan szépen tudott könyörögni (persze csak a maga nyelvén, de ő értette azért) hogy: „szeretlek, szeress te is engem és vigy magaddal.“ Emberünk nem tudott ellent állani a kérésnek és a kabátot megszöktette. — Biztos helyre tevén, visszament ismét társához, ki még mindig a vendéglőben volt és iddógált.

Leült a székre és tetette magát, mintha aludnék, társa nem bántotta, hadd aludjék, de az élelmes vendéglős látta, hogy nem aluszik az, hanem csak szimulálja az alvást. Eközben harmadikat csöngettek, a beszállás ideje elérkezett, de emberünk még mindig aluszik. Szólnak neki, de ez morog valamit és aluszik. Már-már indul a vonat, tovább lehetetlen várni. Ott hagyta tehát társát és futott beszállni, nagy sajnálkozás között, hogy kabátlan utitársa elmaradt. A vonat már indul, utasunk ekkor tekint körül és rémülve látja, hogy nincs télikabátja. „Télikabátomat, hol van a télikabátom,“ kiabálja ő és le akar ugrani a már elindult vonatról, de a kalauz becsapja az ajtót és ő csak az ablakon kiabálhatja, hogy ellopták a télikabátját.

Meghallotta ezt Vadkerty Gyula a vendéglős, rögtön eszébe jutott az a fiatal ember, ki tetette magát mintha aludnék. Rögtön rendőr után nézett és közölte vele, hogy ő neki nagy gyanuja van arra az emberre, ki ott alszik, hogy ő lopta el a kabátot. A rendőr odamegy, felrázza a még mindig aludni látszó embert és ráival: „hol a télikabát!“

Erre annyira megijedt a tolvaj, hogy remegve vallja be a helyet, a hova tette és sirva könyörög, hogy bocsássák el őt, hisz ő nem tolvaj, csak a kabát kérését akarta teljesíteni. Azonban a rendőr kőszive nem lágyult el e sziklát is megindító könyörgésre és pártfogása alá vevén, elvitte oda a hol nem fázna téli kabát nélkül sem — a börtönbe. Hol most gondolkozhatik azon kedvére, hogy „Minek is van (kabát) szerelem a világon“ Megtörtént szörűszóra, nevet azért nem említünk, mert reméljük, hogy az alkalom és a kényszerűségből tolvajjává lett fiatal ember, megbánva bűnét — jobb utra fog térni.

Bors.

Napirend 1895. december 28-án.

Naptár: szombat, dec. 28. — Róm. kath.: Aprószentek. — Prot.: Aprószentek. — Görög-kel.: (dec. 16.) Agé próféta. — Zsidó: Thebét 7. — Nap kél 7 óra 53 perckor. — Nyugszik 4 óra 11 perckor. — Hold kél 1 óra 2 perckor. — Nyugszik 4 óra 28 perckor.

Időjárás: A központi meteorológiai intézet jelzése szerint helyenkint csapadék, fagypony körüli hőmérséklet.

Színház: »Cigánybáró«, nagy operette Strausz-tól.

— (Himen táblájáról.) Megfogyatkozott a házassulandók száma karácsony héteré. Mult heti csütörtöki számunkban közöitük a pécsi anyakönyvvezetői kerület házassulandók kiirdetési táblájáról, hogy mily új párok nevei vannak ott kifüggesztve. E névsort minden héten hozzuk csütörtöki számunkban, s remélhetőleg hosszú is lészen az majd a küszöbön levő farsang alkalmából. Most azonban csak három új házassulandó pár nevét közölhetjük, mint kik legutóbbi közlésünk óta kerültek himen táblájára. Ezek: K a u f e r Farkas izr. Pécs — F r i e d m a n n Léni izr. Pécs; P o l l á k Henrik izr. Budapest — P o l l á k Johanna izr. Pécs; M ű h l Mihály ág. evang. Pécs — M o s k o v i t z Fanny ág. evang. Pécs.

— (Ünnepek után.) A béke, a szeretet szent ünnepeinek, nagy karácsonynak utána, vagyunk. Elmúltak a templomi fényes ünnepek; eloszlott a mámor és a jókedv, helyére szürke, unott hangulat lépett, akárcsak a milyen az időjárás, mely most

épen nem emberelte meg magát és csunya esős, lucskos napokká változtatta a mi szép ünnepnapjainkat. Fekete karácsonyunk volt; fekete karácsony is lehetett volna azonban fagygyal, zuzmarával és friss idővel, a milyenek fenyegetőleg ígérkeztek a husvét, fehér husvét az elmaradt, feketén felettünk átsuhant fehér karácsony helyett. A mi azonban ma már meg nem változtatható, mert elmúlt és véle mult el az ünnepi hangulat is, s felváltotta azt a hétköznapiág.

— **(A királyné születésnapja.)** F. hó 24-én volt ő felsége a királyné születésnapja. E napot templomainkban is ünnepélyes isteni tisztelettel ünnepelték meg s minden magyar ember ajkáról igaz érzelműl áthatott fohász szállt fel az egek Urához, hogy isten tartsa a legjobb királynét népe örömeire még sokáig egészségben, boldogságban!

— **(A hercegprimás milléniumi pásztorlevele)** — mint a „Pester Correspondenz“ jelenti, — már nyomdába adatott. A köteles diszkreció megsértése nélkül annyit közölhetünk a pásztorlevélről, hogy az pietásos fenköltsege és ünneplésre méltó hazafiassága által fog kiválni a többi egyházi pásztorlevelek közül és úgy a mély vallásosság, mint a lángoló hazaszeretet tekintetében méltó megnyilatkozás lesz ahhoz az egyházfejedelemhez, aki az ezeréves Magyarországban az egyházi hatalom legmagasabb polcát diszesíti.

— **(Nyugalomba vonuló plebános.)** A jó humoráról és vendégszeretetéről ismeretes Ollé Fülöp bozsoki plebános, kit csak Fülöp bácsinak hívtak ismerősei, az 1896. évi január hó 1-én nyugdíjba lép és Pécsre jön lakni.

— **(Uj gyógyszerész.)** A budai külvárosi Erreth-féle patikában nyolc éve provizorként alkalmazva volt Persay Elek legközelebb önállósítja magát, a meny nyiben Czeglédre gyógyszerügyi jogot nyert.

— **(Hymen.)** Kedden volt dr. Paragh Antal ügyvédjelölt eljegyzése Gebhardt Margittal, Gebhardt Ferenc pécsi takarékpénztári pénztáros leányával.

— **(Választás az ipartestületben.)** A pécsi Ipartestület kebelében működő békéltető bizottság huszonnégy segédtagjának megbízatása ez év végén lejárván, az összes pécsi iparosok segédei közül leendő új választásra — mely a testület hivatalos helyiségében fog megejteni — a határidőt Vasary főkapitány f. hó 30-ára tűzte ki. A választás e napon délelőtt kilenc órakor kezdődik.

— **(Vincellér-iskola.)** A pécsi vincellér-iskola, mint azt a városi tanács legutóbbi ülésén megállapította, jövő évi február 1-én nyílik meg. Az iskolánál egy igazgatótanítói és egy munkavezetői állást szerveznek, melyekre a pályázatokat ma irták ki.

— **(Kinevezés.)** Bartha Kálmán végzett joghallgatót, lapunk ügyestollu tárcáját, a pécsi kir. ítélőtábla elnöke a kir. tábla kerületébe tartozó szentlőrinci kir. járásbíróshoz joggyakornoknak kinevezte.

— **(A pécsi isr. hitközség)** f. hó 25-én d. e. 9 órakor tartotta közgyűlését, melyen Weisz Jakab elnökölt, ki tapintatosan és körültekintően vezette a nagy érdeklődés mellett lefolyt hitközségi előjárásági tagok választását. Megválasztottak: Alt Jakab, Deutsch Ádám, Engel József, Engel Gyula, Engel Mihály, Fürst Győző dr., Glass Hermann, Goldberger Jakab dr., Herczeg Lajos, Hirschfeld Sámuel, Justus Miksa, Justus Lipót, Kaufer Jenő dr., Kaufer Mór dr., Krausz Simon, Kämpfner Lipót, Krausz Béni, Krausz Jenő, Kohn Hermann, Lenkei Lajos, Löwy Lipót dr., ifj. Löwy Adolf, Neumann Ignár, Neuberger Adolf, Nemes Vilmos dr., Naschitz

Adolf, Obiáth Adolf, Porges Miksa dr., Reinfeld Imre, Reich Mór, Spitzer Ign., Schützer Sámuel, Spitzer Jakab, Spitzer Lajos, Schwarz Izrael, Schwabach Zs. G., Stein Henrik dr., Schapringer Gusztáv, Rothmüller Károly, Tauszig Zsigmond, Trenschniner I. W., Ullmann M. K., Weisz Jakab, Wertheimer Jakab, Weiller N. J., Grünhuth Kálmán, Fürst Gyula, Präger János. Ezen 48 ktk. előjárásági tag jan. 1-én fogja kebeléből az elnököt megválasztani.

— **(Egy körözött tolvaj elfogatása.)** Kedden reggel sürgöny érkezett a budapesti államrendőrségtől a kapitánysághoz, a melyben valami Pók Antal nevezetű tolvajra hívja fel a rendőrség figyelmét. Nevezett ugyanis Budapesten egy munkás cimboráját, kivel egy szobában lakott, meglopata s magához vevén értékesebb ruháit, vagy tíz forint készpénzét és ezüst zsebóráját, azzal megszökött. A tolvaj cimborának a budapesti rendőrség sürgöny útján országos körözését rendelte el s így rendőrségünk is utána nézett, nem-e Pécsre vette útját a körözött tolvaj. És a nyomozásnak már az estéli órákban meg is lett az eredménye, mert Selényi rendőrbiztosnak sikerült a szökevényről megtudni, hogy az csakugyan itt tartózkodik és mielőtt tovább illanhatott volna, el is fogta őt egy nyilvános mulató helyen. A körözött tolvaj e szerint már a karácsonyestét a kóterben töltötte, elfogatásáról pedig nyomban értesítve lett a budapesti államrendőrség és az elfogott jómadár ma rendőri fedezet alatt utazott fel Budapestre, hogy a kir. ügyészség vegye gondjai alá.

— **(Dinamitrobbanás a Makár-utczán.)** Tegnapelőtt este a Makár-utca végén valami rakoncátlan subancok nagy rémületet okoztak. Egy dinamittöltényt dobtak el, a mely felrobbanván, óriási zavart okozott s olyan földrengetést, hogy a közelben levő házak ablakai mind darabokra törtek. Az éretlen tréfát elkövető subancok a dinamit-töltényt bizonyára valami szőlő-forgatásból szerezték, mert a sziklás földet forgatni ilyent használnak a szőlőbirtokosok. Hát egy ilyent csehetnek ők el és ünnepi mulatságnak tartogatván, megeselekenék vele a veszedelmes tréfát kint a Makár-utca végén. Persze, maguk is ismerhették éretlen merényletük nagy horderejét, mert esze vezetten hordták el az irhát a színhelyről, mikor az óriási robbanás megtörtént, úgy, hogy még ma sem tudja a rendőrség, hogy kik voltak. A nyomozás mindazonáltal folyik ellentük s ha kézrekerülnek a szigorú büntetés majd elveszi a kedvüket ilyen veszedelmes tréfa máskor leendő megreszkírozásától.

— **(Megszökött asszony.)** Boday Ignác puturia-utcai lakos kedden este eltávoznán hazulról, úgy belejött az ünneplésbe, hogy csak ma reggel talált ismét haza. Nagy meglepetésére azonban, nem tudott bemenni a lakásába, azon egyszerű okból, mert zárva volt az ajtó. Zörgetett egy darabig, majd dörömbölt rajta s mikor ez sem használt, nekivetette a vállát s szépen kibillentette a sarkából. Most már szabad volt előtte az út. Sietett hát be a konyhán át a szobába, kiabálva a felesége nevét, a ki meg most is alszik, az álomszuszék. Feleletet azonban nem kapott a kiáltásaira s bent a szobában sehoh se látta az asszonyt. De látott mást. Látta azt, hogy az ágyból hiányzik a dunna meg a párnák, a szekrényből is az asszony ruhái. Boday Ignácban meghidegült a vér. Mi történt az asszonynyal? kérdezte önmagától, de úgy, hogy az udvarban lakók is meghallhaták. Egy öreg nénike aztán sietett neki hirüladni, hogy a menyecske egy legény kíséretében még tegnapelőtt reggel távozott hazulról s egy-egy nagy batyut cipelt mind-egyikük. A férj előtt világos lett egyszerre minden. Az asszony megszökött és elvitte magával, a mi elvihető volt. Nosza sietni

akart a rendőrségre, hogy feljelentse a szökevény asszonyt. De feleletjén megbicsakolta magát és nem tett feljelentést, nehogy még visszahozzák a nyakára az asszonyt.

— **(Hadhötelessék kerestetnek.)** A pécsváradi szolgabírószág a következő ismeretlen tartózkodású hadhőtelesséket körözeti: Koleb recte Kolebach Henrik, Róth Ádám, Peti Ferenc, Jelenek Ferenc, Gorsa Mihály, Glasz Ferenc, Weszely Ferenc, Madanicsivics Lajos, Schmagle recte Schmagla Károly, Krasnisska Ferenc, Schultheisz Bernát, Kovács Ferenc, Baumholcer János, Luc Nándor, Szalai József, Hitter Ede, Eigenbród János és Wagner Menyhért. Nevezettek 1875., 1874. és 1873-ban születtek s törvény ellen maradtak távol a sorozásra való köteles jelentkezéstől.

— **(Elveszett jószág.)** Zier Gáspár murgai lakosnak egy négyéves, vörös-fehér tarka tehene elveszett. A gyónki főszolgabíró körözeti és a megtalálót kéri, hogy az elveszett állatot szolgáltatassa a jogos tulajdonosának.

— **(Szegények karácsony estéje.)** Szabolcs bányatelepről kapjuk a következő sorokat: Van itt a bányatelepen egy szerény kör, a mely rendszeren csak akkor hallat valamit magáról, midőn valamely jószágos cselekedetet gyakorol. Így karácsony estéjén is 14 szegény jómagaviseletű gyermeket látott el lábbelivel, mely közel 50 forintjába került s e mellett mindegyiknek egy nagy papirzacskó dió, füge s hasonlókkal megtöltött csomagot juttatott. Magasztos pillanat volt, midőn e szegény fiúk és leánykák félkörben állva feszült figyelemmel lesték Wolf Mihály igazg. tanító szavait, ki magvas beszédében méltatta a társas-körnek e szép és nemes tettét. Öröm sugárzott a gyermekek arcáiról, midőn megkapván ajándéukat, egész hévvel szorongatták azt magukhoz. A kiosztás után Liebbald Béni emelt szót s különösen hangsúlyozván azt, hogy ezen tett által a társaskör nemcsak a gyermekeknek okozott örömet, hanem egyuttal a helybeli tantestületnek is, kik ezen gyermekeknek nevelői is egyuttal s így azok örömben ők is osztózkodnak. Végül pedig egy kis fiu rebegett még hálás köszönő szavakat s ezzel az ünnepélyes aktus véget ért. Szívesen megemlítjük még, hogy e derék kör alig számlál tíz tagot s mégis nincsen iskolaév kezdet és vizaga, hogy a szegényebb sorsu gyermekekről meg ne emlékeznek. Megérdemli tehát ezen „Szabolcs bányatelepi társas kör“, hogy áldásos működése ezuton is nyilvánosságra hozassék és nemes tette elismerésben részesüljön.

— **(Körözött rakoncátlankodó.)** Pókos József téglamunkás, a baranyamegyei Botyka községben, valami uton módon összeütközésbe jött egy alkalommal Szigetvárott jártában a közrenddel. Ezért aztán a szigetvári főszolgabíró pénzbírságot szabott a nyakára, a mi elül Pókos József megszökött. Most hivatalosan körözik a megszökött rakoncátlankodót.

— **(Szilveszter-est Dombóvárott.)** A dombóvári társaskör — mint levelezőnk írja — f. hó 31-én a „Korona“ szálló összes termeiben tombolával egybekötött Szilveszter estélyt rendez.

— **(Diót akart lopni.)** A mai piacon egy rongyos, mezitlábos gyereket csipett nyakon Zöldi Mártha gyümölcsárú asszony ép abban a pillanatban, mikor az a kosarából egy marék diót lopott. A kis delinkvenst nyomban megmotosván, mindkét zsebéből dióval telerakva találta már s szépen visszaürittetvén a lopott diót a kosarába, a honnan a kis tolvaj egy-egy alkalmas pillanatban elcsente azokat, már-már rendőrért akart kiáltani, mikor megesett a szive a szepegő gyereken és szabadon eresztette azt, nehogy a kóterban virradjon fel hónap.

— **(Népszerű előadás.)** Általános elismert tény az már manapság, hogy szőlőink regenerálásával szemben egyrészt a nép szerényebb finánciális helyzete, másrészt azonban annak bizalmatlansága áll. És ez a fő baj. E bajon csak úgy lehetne segíteni, ha a falusi népnek az újabb szőlőművelésről előadásokat tartanának, különösen a tanító urak, a kik amugy is legtöbbször érintkeznek a néppel. Ily dicsérendő munkát végzett Habel Ignácz, lipódi r. k. kántortanító ur, a ki két egymás után következő vasárnapon felolvasást tartott az amerikai szőlőművelésről: a vesszőkről, azok fajairól, az egyes fajoknak legjobban megfelelő talajokról, stbről. De ő csupán az elmélettel nem érte be. Gyakorlati példákkal is igyekezett a mondottakat illusztrálni. Az ojtási módokat külön leginkább az angol nyelvet — párosítást ajánlotta, s az ezek ellen tett ellenvetéseket saját, e téren szerzett tapasztalataival cáfolta meg. Ajánljuk az ilyen népszerű előadásokat a tanító urak figyelmébe.

— **(A tolnai tűzoltószövetség.)** Két évvel ezelőtt alakult meg Szegzárdon a Tolnavármegyei tűzoltó testületek szövetsége, mely azzal a kérelemmel fordult a vármegyei törvényhatósághoz, hogy alkosson megyei szabályrendeletet a tűzoltó szövetség segélyezése céljából. A megyei törvényhatóság a kérelemhez képest elkészítette a szabályrendeletet, melynek értelmében minden község 1000 lélekszámig 1 frt, 1000—4000 lélekszámig 2 frt 4000—10,000 lélekszámig 3 frt 10,000 lélekszámot felül levő községek pedig évenként 4 frtot tartoznak a tűzoltó szövetség segélyezésére fordítani. A szabályrendelet 1896. évi január 25 én lép életbe.

— **(A labanc generális levele.)** A Tolnavármegye levéltárában főkutatott régi akták közt van gróf Nádasdy Ferenc labanc generális rendelete is ugyancsak a dunántúli megyékbe menekült kurucok ügyében. A magyar generális, aki hazafiság és humanitás dolgában aligha volt rokonságban a bécsujhelyi vértanúval, még a vérszomjas Heisternél erősebben megfélemlítette azokat a honfitársait, akik a bujdosó vitézeknek menedéket adnak.

Hat nappal később már válaszolt is erre az ukázra Tolna vármegye. Kijelentette mindenekelőtt, hogy a „küldött intimáció contentióját” megértette. Tolna vármegye kész fegyvert fogni a kegyelmes császár és koronás király mellett, de Tolna vármegye huszonegy nyomorult faluból áll s annak a lakosságától is elvették a paripájukat, fegyvereiket. Csak épen 60 lovas hagyatott a praesidiumban és 30 hajdu, de azokat is annyira elfogyasztotta az istentelen, csavargó, tolvaj kuruc, hogy tizenhat lovasnál és tíz hajdunál több nem maradt, azokból pedig ötnél többet nem hagyott, hanem mind levágta. Aki megmaradt, az sincsen a vármegye diszkreciója alatt, hanem a praesidialis commandans kommandirozza őket; ha többen volnának is, igen szükséges volna, mert a megye vidékén tekergő tolvajok miatt nem is mer kimenni az ember a praesidiumból, mert nicsen mivel ellenállani. A parasztság közt már tavaly publikáltatott „Feldmarschall Heister ur ő excellentiája” parancsolatja, de a szegénység azzal mentegette magát, hogy négy öt magyarországi földnyire vagyon egyik falu a másiktól s így lehetetlen, hogy egyik a másikat szekundálja. De a megye kijelenti, hogy Nádasdy parancsolatját is publikáltatni fogja.

— **(Ünnepi verekedés.)** Tegnap este az Árpád-utca külső végén hangos szóváltás, majd zürzavar hangzott fel, mint mikor valakit elpáholni igyekeznek. Ugy is volt. Egy pár cseléd verekedett ott, egy asszony meg egy ember. S hogy férj és feleség voltak, azt abból az elkeseredett viaskodásból lehetett következtetni, a hogy

igyekeztek egymásnak minél jobban leütni a vállát és kiszedni csomóban az üstökét. Az asszony maradt végre is a győztes és hajtotta maga előtt a megjuhászodott férjét, magyarázgatva az arra haladóknak, hogy az a vén lump ma is tegnap kelt fel s holnap akarna lefeküdni, ha ő — az asszony — nem volna, a ki azonban van és így a férj most haza fog menni és ki fogja aludni az ünnepi kihágás fáradalmait. A férjnek azonban úgy látszik, nem tetszett az asszony eme indiskreciója és hátrafordulván betapasztotta annak a száját, de úgy, hogy csattant. Nosza, megeredt újra a viaskodás és a derék pár cseléd újabb verekedésben kezdte magát gyakorolni. Most már az asszonynak kellett engedni s az futva menekült az ura elől, a ki azonban csak a legközelebbi kocsmáig üldözte, mert oda szépen befordult s így vége lett az ünnepi verekedésnek.

— **(Felülfizetések.)** A pécsi kath. legényegylet által karácsony másodnapján rendezett pásztorjáték alkalmával felülfizettek: Lechner János kanonok 1 frt 70 krt, Körmendi József vicerektor, Kozári József, 3 névtelen és Vass István 20—20 krt, mely jótékony adományokért ezuton is köszönetet mond az egylet vezetőjének.

— **(Himen nyüge.)** Hogy mikép képzei el a szegény ember Himen rózsaláncait, arra legjobb példa az az eset, a mi ma történt a város házában. Beállított ugyanis a puturla utcából Keim Balázs a rendőrbiztos elé s panaszt tett a lakótársa ellen, hogy az mindig veszekszik vele. Mikor pedig a nevét kérdezte tőle a rendőrbiztos, ily választ adott: „Már a nevét azt nem tudom. Többen is laknak az udvarban, de csak azt tessék kerestetni, a ki pár hete nyügsődött meg. És a rendőrbiztos csak nagy sokára tudta megérteni, hogy a megnyügsődés — házasságot jelent.

— **(Elfogott pénzhamisító.)** Mint szigetvári levelezőnk jelenti, a szigetvári csendőrszervező tegnapelőtt este elfogott egy öreg, körülbelül hetvenéves embert Pöttenben, mert hamis pénzt találtak nála, még pedig koronásokat, husz és tizfilléreseket. Az öreg pénzhamisító társainak felfedezése iránt folyik a vizsgálat.

— **(Evés előtt-e, vagy után.)** Bizonyos férjnek, ki naponként az ököljogot szokta volt nejevel szemben gyakorolni, egy alkalommal vendégei voltak. Mielőtt az asztalhoz ültek, kérdezte a nő férjét:

— Micsoda rendet követsz ma? Evés előtt, vagy után fogsz-e megverni?

A férj neje eme nyilatkozatára annyira elszégyelte magát, hogy arról az elvről, a mely szerint az erős legyőzi a gyengét, egyszer s mindenkorra lemondott.

— **(Szellemes magyarázat.)** Bizonyos hivatalnok egy alkalommal egyik ifjúkori barátjának két hölgyet mutatott be s a bemutatás aktusát a következőképpen kommentálta:

Ezek nőm és leányom.

— **(Jó emlékező tehetség.)** — Hogy hívják barátom azt az urat, a ki tavaly e házban a második emelet azon szobájában lakott, a melyben most én szálltam meg? kérdezé valaki a házmestertől.

— Bocsánat uram, nem tudom megmondani. Vezeték nevére nem emlékszem, de a keresztnevét teljesen elfelejtettem.

— **(Mégis csak jobb.)** A főváros egyik vendégfogadójába a Table d'hote-nál az egyik vendég így szól szomszédjához:

— Tessék elhinni, nincs jobb valami egy jó pohár bornál.

— Dehogy nincs, kérem — válaszolá a szomszédja — egy butéhára való mégis csak jobb.

— **(Falusi együgyűség.)** Mulatságos eset történt egyik plébánián. A plébános éppen a templomból jött, midőn beállit

egy atyafi s a plébános után kérdezősködik. — E közben észreveszi, hogy az egyik cseléd a zongora billentyűit törülgette, a melyeken keresztül nagy mennyiségű tej csurgott alá. — Megjegyzendő, hogy a cseléd a reggelire szánt tejet egyelőre a zongorára hegyezte, s valahogy feldöntötte. A plébános, a ki az atyafi ottlétéről mit sem sejtett, kiszólt a cselédnek, hogy hozza a reggelit. Erre a paraszt így szólta el magát:

— Kérem átvesszem, ippege most feji a zongorát.

— **(Honvéd-önkéntesek karácsonya.)** A honvédség „Rendeleti közlöny”-ében megjelent az 1894—95-ik honv. önkénteseknek tart. tisztékké és hadapród tiszt-helyettesekké történt kinevezetése, mely szerint a pécsi 8. honv. huszár ezredbe és 19. honv. gyalogezredbe kinevezettek: tart. hadnagyokká a 8. honv. huszár ezredbe: Nagy Emil és Stern Sándor. A gyalogságnál hadnagyokká Szlamay Béla, Tanos László, Klaisz Gyula, Kletzár Miksa; hadapród tiszt-helyettesekké: Szalontay Ferenc, Hilbert Rezső, Tölgyesi Frigyes, Kossa Elemér, Knoll Béla, Hartl Jenő Weidlinger Zsigmond, Fuchs Mór, Aigner Sándor, Konop Frigyes és Antal János.

— **(Pályázat albirói állásra.)** A pécsi kir. törvényszék területébe tartozó dárdai kir. járásbírósnál üresedésben levő albirói állásra a kir. törvényszék elnöke pályázatot hirdet Pályázati kérvények két hét alatt nyújtandók be a pécsi kir. törvényszék elnökségéhez.

Művészet, irodalom.

○ **Arany-ember.** Szerdán este zsufolásig telt ház előtt adták az „Arany-embert”, melyet nagy érdeklődéssel várt a közönség. Az előadás, bár egyes szereplők igen jók voltak, nem volt olyan színvonalon, mint az előbbi évek. Mészáros Timár Mihály, Dezséry Brazovits Athanázsa, Balogh Etel Thimeája és Kalmár Piroska Noemije most is jók voltak, de már Breznay Anna, mint Athalia néha túlzott, de a mérgezés jelene kitűnő volt. Somogyi nagyon flegmatikus Kadisa volt. Folinus Krisztyán Tódora tanulmányra vall, de nem feledtette Gyöngyit, ki ezen szerepben sokáig emlékében marad a pécsieknek. Bodroginé szerepéből egész operett-bohózatot csinált.

○ **Akkordok.** Csinos kis kötetke költeményt kaptunk, mely Pongráz Bélának, ennek az isten kegyelméből való poetának valóban érzelmes dalait és költeményeit foglalja magában. Jól eső érzellemmel lapoztuk végig a kötetkét, s alig tudjuk meghatározni, melyik a szebb és legszebb darab a sok közül, oly szépek s mégis kerestlenek valamennyien. A versek írója, mint politikai fogoly, csak nem rég szabadult ki a fogházból s a kötet befolyó jövedelme a költő Dombóvárott tartózkodó családjának a felsegélyezésére van szánva. A kik szeretik a szép költeményeket s a kik egyuttal jót is akarnak cselekedni rendeljék meg ezt a kötetkét, melynek az ára csak két korona. A könyvecské Szűts és társa budapesti könyvkereskedő cég bizományában jelent meg, de megszerezhető Dombóvárott is a költő nejétől.

T a n ü g y.

)(**Könnyűadni tanácsot.** A közoktatásügyi minisztertől ma rendelet érkezett a népiskolai tanfelügyelőkhöz, melyben a miniszter a községi tanítókat eltiltja a községi

pénzintézetek, illetve segélyező egyesületeknél viselt könyvelői és ehhez hasonló állásoktól, amelyekre ezután, ha a tanítók vállalkozni akarnak, minden esetben ki kell kérniök előzetesen a közigazgatási bizottság jóváhagyását. Ez a rendelet ismét egy azok közül, melyek a mi nyomoruságos 300 frt minimummal javadalmazott tanítóink helyzetét — még nyomoruságosabbá tenni célozzák. Mert eddig a 300 frt minimum mellé egy csekélyke jövedelmet mégis hozott a községi tanítónak az az elfoglaltság, a mit ily községi pénzintézeteknél magára vállalt, ezután azonban a nagytekintetű közigazgatási bizottságok ítéltek majd meg, hogy a tanító iskolai elfoglaltsága mellett képes-e ilyen külön tisztséget is betölteni. Legalább így tanácsolja ezt a miniszter . . . Hjah, könnyű adni tanácsot, de nehezebb — kalácsot!

Törvényszék.

§. A részegség enyhítő körülmény.
Elnök (rárival a vádlottra): Ha nem család, ön részeg! . . .

Vádlott (mosolyogva): Nem mondhatnám; csak egy kis piccem van.

Elnök: És nem szégyeli magát!

Vádlott: Nem.

Elnök: Ez már mégis sok!

Vádlott: Bocsnatot kérek, sokszor hallottam, hogy az ittasság enyhítő körülmény. hát bizony én bekáfoltam egy kicsit. Kérem a 92. szakasz alkalmazását. (Hosszantartó zajos derűtség.)

Elnök: Vegye tudomásul, hogy fegyelmi büntetésül egy napi elzárásra ítélem.

Vádlott: Megnyugszom. (Menni akar.)

Elnök: Maradjon csak. Folytatni fogjuk a tárgyalást.

Vádlott: Hiszen már kitetszett hirdetni az ítéletet.

Elnök: Az egy napot a törvényszékkel szemben tanusított illetlen viselkedéséért kapta.

Vádlott: Vagy úgy?! . . . Akkor főlebbezek.

§. A szarvas. Patkó Náci becitálták könnyű testi sértésért a járásbíró elé. Ott mikor a vádló — a saját felesége — előadta a panaszát, s Patkóra került a sor, az ezekkel a szavakkal fordult a bírónak:

— Tetszik-e ismerni, bíró ur, a „Kis alamuszi“-t? Igen, vagy nem?

— Magának a feladata felelni, ha én kérdezem. De maga nem kérdezhet semmit, hát hallgasson!

— Engedelmevel, bíró ur, ez a védelemhez tartozik. Válaszol a bíró rendutasítására Patkó Náci Mert tetszik tudni, a „Kis alamuszi“ ban hallottam azt a nótát, a kiben, tetszik tudni, arról van a szó, hogy „a szarvas itt, a szarvas ott.“ Mikor aztán az előadás után hazamentem, hát akkor láttam, hogy a — szarvas én vagyok. És felháborodásomban bizony én, bíró ur, érintkezésbe hoztam a meggyfa botomat ennek a tisztelt asszonyságnak a hátával a ki ellen ezennel megindítom a válókeresetet, s a bíró ur ítélete ellen pedig már előre is — felebezek.

És Patkó Náci úgy is tett, a miként beszélt.

Szöbeli tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

December hó 28-án.

1. özv. Sey Józsefné — Dr. Székely Ede délelőtt 9 óra.
2. Dancinger Lipót — ifj. Gász János és neje délelőtt 10 óra.
3. Hergert Mihály és társa — Schäpp János délelőtt 11 óra.

Közgazdaság.

□ Szentlőrinc-szlatina-nasici vasút megnyitása. Vasárnap volt a szentlőrinc-szlatina nasici vasút megnyitása, melyen Stettina József min. osztálytanácsos és Nárá Aladár dr. min. titkár képviselték a keresk. minisztert. A megnyitási ünnep hivatalos és meghívott vendégeit a pécsi állomásról kiinduló vonat vitte egészen Nasicig, hol a tulajdonképeni vasutmegnyitás és a Dráván épült vasuti hid felavatása a szokásos ünnepi ceremóniák és bankettezés mellett történt meg.

□ Az általános osztrák légszesztársulat, mely a pécsi légszesz műnek is tulajdonosa, legutóbb Triesztben tartott rendkívüli közgyűlésében elhatározta, hogy a társulat cégét: „Osztrák-magyar légszesztársulat“ ra változtatja s a részvények bevonásával minden 200 frtos régi részvény helyett két új 100 frtos névértékű részvényt bocsát ki.

□ Sertésvész Tolnamegyében Szegvárdi levelezőnk írja: Tolnavarmegyében több községében egész erővel pusztít a sertésvész, úgy, hogy néhol az egész sertésállomány elhullott. Így rakásra pusztultak el a sertések Duna Szent-György, Bonyhád, Paks községekben és Pörbölly pusztán. Ha a vész ily rohamosan terjed, akkor alig lesz egyetlen egy község megkímélve. A megyei állatorvos és a községi állatorvosok állandóan kinn vannak a községekben; de az óvintézkedések mit sem használnak.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

TÁVIRATOK.

— **A király hazatérése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ő felsége a király, ki az ünnepeket leányánál töltötte Münchenben, ma visszaérkezett Bécsbe.

— **A kasszabetörök tárgyalása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Papakosztá és társai nemzetközi kasszabetörök bűnügyében a budapesti büntető törvényszék a közönség nagy érdeklődése mellett ma kezdte meg a végtárgyalást.

— **Miniszterjárás Bécsbe.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bánffy báró és Lukács miniszterek január harmadikán Bécsbe mennek a kiegyezési tárgyalásokra, hová utóbb Dániel és Darányi miniszterek is be fognak állítani egynémely finánciális, kereskedelmi és földművelésügyi kérdésben való tanácskozás céljából.

— **A börze áldozata.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kolozsváron óriási szenzációt okozott Darnay Istvának, a kolozsmegyei takarékpénztár vezérigazgatójának örülési rohamban elkövetett öngyilkossága. Darnaynak negyvenezer forintnyi magánvagyonra volt, miből a multkorai börze-derut következtében 20.000 frtot elveszített. Ez a veszteség annyira felzavarta, hogy a mikor tegnap a budapesti gyorsvonatra azzal a szándékkal felült, hogy a székesfővárosba utazzék, barátai, kiket Darnay idegessége aggodalommal töltött el, egy hivatalosolgát adtak mel-

leje utitársul. Darnaynak mindamelllett sikerült utitársa figyelmét kijátszani, a mennyiben Egeres tájékán leugrott a hálókupéból s elkezdett futni, miközben ruháit mind elhányta, úgy hogy utóbb egy juhász egészen meztelenül találta meg s még fehérruhával is ellátta. Darnay ily állapotban egy Egeresen lakó barátjához ment, ki a helyzetet felismerve, két ember kíséretében haza akarta küldeni Kolozsvárra. Darnay azonban a pályaudvaron kiszakította magát kísérői kezeiből s a berobogó vonat alá ugrott, mely nyomban ketté szelte testét.

— **Milleniumi pásztorlevelek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Vaszary hercegprimás és Schlauch biboros püspök az ünnepekre kibocsátották milleniumi pásztorleveleiket, melyek hazafias hangon vannak tartva, Schlauch azonban rámutat a terjedő vallástalanságra is.

— **Óváció Barthának.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kolozsvár város függetlenségi érzelmű polgárai az ünnepekre ott tartózkodó Bartha Miklóst felkeresték az „Ellenzék“ szerkesztőségében s budapesti elíteltetéséért nagy óvációban részesítették, mit Bartha meghatottan köszönt meg.

Előfizetésre való felhívás

„PÉCSI FIGYELŐ“

XXIV. évfolyamára.

Egy éve mult, hogy a „Pécsi Figyelő“ napilappá lett és most ilyen, pályafutásának 24-ik évébe lép, hogy fennen lobogtassa azt a zászlót, mely alá sorakozva olvasó közönségünk kitarott velünk jobban, rosszban, mindenha a függetlenségi eszme szolgálatában. Talán soha se volt e hazának oly nagy szüksége a tisztán megőrzött elvek és igazaink hangoztatására, a hamisítatlan nemzeti közérület ebrentartására, mint most, midőn léha korszakunk önmagát emésztí föl, hogy helyet adjon egy jobb korszaknak, a melyben a nemzeti törekvések lesznek hivatalva győzedelmeskedni oly hosszú elnyomás után.

A „Pécsi Figyelő“ multja kész politikai program. Közönségünk bizalmából és támogatásából, valamint abból az erős hitünkbeli erőt merítve, hogy törvényes igazainknak előbb-utóbb diadalt kell aratniok a taktikázás fölött, elhatároztuk, hogy lapunkat **megebővített tartalommal** fogjuk kiadni. Legyen ez némi viszonzása annak a páratlan fölkaroltatásnak, melyben közönségünk bennünket részesített és kifejezője annak a reményünknek, hogy nem sokára a mi táborunkban láthatjuk városunk, vármegyénk legjobbait, intelligenciáját és független elemeit.

Nem tettük a multban, jövőre is kerülni fogjuk, hogy a „Pécsi Figyelő“ személykultuszt, vagy éppen személyeskedést folytasson, mint manapság legtöbb modernizált vidéki lap. A „Pécsi Figyelő“ hivatott ujságírók írják, a kik meg tudják vonni a határt a való és képzelem közt, a

kik kellő kritikával párosult szakértelemmel osztják az elismerést az érdemnek és a le-sújtó ítéletet a gonosznak. A botrányokat nem kedveljük, az eszme az, melynek szolgálatában állunk; tárgyakat, eseményeket irunk és nem szenzációt.

Megmondjuk az igazat minden irányban, és ez fogja képezni jövőben is erősségünket, természetesen nem fogjuk elhallgatni azokat a visszaéléseket, bűnöket, melyek a mai korrupciós korban napról-napra előfordulnak és elhallgatásuk csak szaporítaná a szerencse-lovagok számát.

A „Pécsi Figyelő“ megnagyobbodott alakban, naponta **nyolc oldalon** fog megjelenni, a régi gárda, közönségünk ismerősei, gondos szerkesztésében. **Vezércikk** eink mindig aktuális eszméket ölelnek föl és tájékozzák a közönséget az országos és helyi politika eseményeiről. **Tárca** rovatunkban a hasznost a keilemessel ve gyitve, leginkább a „Pécsi Figyelő“ saját nevelésű, de már nem szárnypróbálgató fiatal nemzedékének dolgozatait mutatja be, el nem zárkozván az ismert nevű belletristák, vagy tudományos csevegések elől, sőt kitünőbb fordított tárcákat is közlünk közbe-közbe.

A megyei és városi közélettel különösen foglalkozunk. **Közgyűlési referendáink** hűségesek és megbízhatók lesznek, a miben nagyban kezünkre van gyorsíró munkatársunk.

Hírvonatunk felöleli a város és vidék napi eseményeit, melyeket részint ügyestollu belső dolgozó társaink, részint nagyszámú vidéki levelezőink látnak el.

A **közgazdaság, tanügy, irodalom és művészet** külön rovatokat képeznek és jövőben a törvényszéki árgyalásokra is nagyobb figyelmet fordítunk.

Országgyűlési és távirati rovatunkat fővárosi állandó tudósítónk látja el, még pedig kitűnő, szakavatott kezekkel a mennyiben a Pécsen már aznap a kora esti órákban megjelenő lapunkban benne lesz mindaz, a mit csak a másnap ideérkező fővárosi lapok hoznak.

Dacára a nagyobb terjedelemnek, lapunk előfizetési ára marad a régi épp úgy a napilapnál, mint a heti kiadásánál, mely a jövőben szintén egy alakú és terjedelmű lesz a napilappal, melynek előfizetési ára:

Egész évre 10 frt.
Fél „ 5 frt.
Negyed „ 2 frt. 50 kr.
Egy hóra 85 kr.

A heti kiadásé:

Egész évre 3 frt.
Fél „ 1 frt. 50 kr.
Negyed „ 75 kr.

Tisztelettel kérjük tehát olvasóinkat az előfizetési összegnek mielőbb való beküldésére, hogy a lap szétküldésében fennakadás ne történjék.

Ujjonnan belépő előfizetők a lapot **ingyen** kapják.

Hazaíras tisztelettel
a „Pécsi Figyelő“
szerk. és kiadóhivatala

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

— Deczember 27-én. —

Buza készáru	6.85
„ tavaszra	7.17
„ őszre	6.89
Rozs	6.40
Árpa	5.20
Kukoricza	4.80
Zab	6.17
Káp. repce	8.95
Magy. aranyjárdék	121.25
„ koronajárdék	97.75
Regálé-kötvény	100.—
Magy. nyereménysorsj	151.50
Tiszaszabályozási köles	140.—
Oszt papírajárdék	98.50
„ aranyjárdék	121.25
„ koronajárdék	99.25
1864-iki sorsjegy	191.—
Magy. vörös ker. sorsj	10.—
Oszt. rák	18.25
Olasz	12.—
Bazilika-sorsjegy	6.75
Jószív-sorsjegy	2.80
Német márka	59.25
100 frank (francia)	48.05
100 lira (olasz)	44.20
10 font sterling (angol)	121.50

VILT-TER +)

Fontos minden újságolvasónak.

Tisztelettel kérem már most a n. é. hirlap-olvasó közönséget, hogy az előfizetések lejártával azt **nálam mielőbb megújítani sziveskedjék**, nehogy az elküldésben fennakadás történjék.

Az előfizetéseknek általam való közvetítése azon előnyökkel jár, hogy a megrendelőnek nem kell postautalványt írnia és a posta-utalványra járó portót is megtakarítja.

Az újságok csak úgy mint eddig postán a megrendelő címére érkeznek és semminemű fennakadást sem szenvednek.

Előfizetéseket elvállal minden bárhol és bárki által hirdettet bel- és külföldi hirlapokra, folyóiratokra, füzetes művekre és könyvekre az eredeti áron.

Günsberger Lajos

könyv és papírereskedése

hirlap megrendelések eszközlése
Pécsen, Ferenciek-utca 4. szám.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF

20902.

1895.

Pályázati hirdetmény.

Mellyel alulírott városi tanács részéről ezennel köztudomásra hozatik, hogy a Nagymélt. földmívelésügyi miniszter urnak 1894. évi 65166. számú rendelete alapján — a város közönsége által — államsegély mellett létesített nyilvános jellegű „Vinczellér iskola“ jövő február hó 1-ére meg fog nyitni, — minnél fogva ezen iskolának vezetésére szervezett és 1200 frt évi fizetéssel, ugy természetbeli lakás élvezetével javadalmazott „Igazgató-tanítói“ valamint a csakis 500 frt évi fizetéssel szervezett „munka vezetői“ állásoknak betöltésére nézve ezennel pályázat hirdettetik.

A kik tehát az említett két állást elnyerni kívánják, felhivatnak, hogy arra való képesítettségüket, eddigi alkalmazásukat és magyar honosságukat, valamint erkölcsi magaviseletüket igazoló okmányaikkal ellátandó kérvényüket jövő 1896-ik évi január 15-ig alulírott városi tanácshoz nyujtsák be.

Megjegyeztetik, hogy az említett állások egyelőre csak ideiglenes minőségben töltenek be.

Pécsen, 1895. évi deczember hó 24-én tartott tanács ülésből.

Pécs szab. kir. város Tanácsa.

Beccsét vesz i

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk

Az étvágy gerjesztésére ugy mint mindennemű gyomor bajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger díjjutalmazott Szódapasztilláit.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb gyógyszerüzletben. Fő és szétküldési raktár

Egger A. fiai

Nádor-gyógyszertára Budapesten, Váci-körut 17.

6955. sz.

tlkvi 1895.

Árverési hirdetmény!

A dárdai kir. járásbírósa mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Dárdai Takarékpénztár végrehajtatónak Gombárovics Kálmán, Gombárovics Flóra, Gombárovics özv. Gombárovics Mihályné végrehajtást szenvedők ellen 600 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbírósa területén levő Darázs községben fekvő a darázi 1066. sz. tikkvben felvett + 3059/b. hrsz. 241 házszerű ingatlanra 553 frt kikialtási árban ugyanezen tkvben foglalt 3059 a/1. hrsz. ingatlanra 708 frtban ezennel megállapított kikialtási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1896. évi január hó 25. napján d. e. 10 órakor Darázs községben a jegyzői irodában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 55 frt 30 krt és 70 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbírósa mint tlkvi hatóságnál, 1895. évi október hó 4-ik napján.

Molnar

kir. aljárásbíró

**A legszebb
meghívók,
tánczrendek,
eljegyzési,
esketési és
látogató jegyek
készítettnek**

T a i z s J ó z s e f

könyvnyomdájában

P é c s e t t,

Mária- és megye-utca sarkán.

Első alföldi cognacgyár r. t. Kecskeméten.

Köszönöm a szállitmányt, ha a többi is hasonló, akkor gratulálok. Pénz megy. Ismerőseimnek ajánlom a cognacot.

Bécs, 1894. 27/XI. Magyar u. 47.
Thallóczy Lajos.

Kérem a mellékelt megrendelések pontos effectuálását.

Bécs, 1894. 7/XII.

Tisztelettel
Thallóczy Lajos.

Kitünő gyártmányaink kaphatók Ifj. Rézbányai János, Clemente Antal, Nick A. K. és Spiegel József uraknál.

A legelterjedtebb jogi szaklap.

XIII. évfolyam.

ÜGYVÉDEK LAPJA.

Szerkeszti: **Dr. Wolf Vilmos** ügyvéd.

A legújabb szám tartalma:

Előfizetési felhívás. — Központi járásbíróság Budapesten. — A saját dolgan való jelzálogjog. Irta: dr. Imling Konrád kir. curiai bíró. — Adalék a vétkes bukás kérdéséhez. Irta: dr. Heil Fausztin budapesti kir. ítélőtáblai bíró. — Az utóörökösnevezés hatályának megszűnése. Irta: dr. Kern Tivadar budapesti ügyvéd. — Az első elvi határozat házassági perben. Irta: Tóth Gáspár budapesti ügyvéd. — Nyilvánosság a reformálandó katonai bünpörben. Irta: dr. Szilágyi Arthur Károly budapesti ügyvéd. — A vizsgálati fogság. Irta: Gálffy Lajos budapesti kir. törvényszéki aljegyző. — Az ügyvédi kar a milleniumi kiállításon. — Vegyes. — Csódnaptár. — Hirdetések. — **Tárca.** Testi büntetések a Debrecen városi régi jogban. Irta: Széll Farkas debreceni kir. ítélőtáblai tanácselnök.

Melléklet: Jogesetek. — Köztörvényi ügyek. — Kereskedelmi váltó- és csőd-ügyek. — Büntügyek. — Az új sommás eljárás a gyakorlatban.

Előfizetési ár:

Egész évre	6	frt	—	kr.
Félévre	3	”	—	”
Negyedévre	1	”	50	”

Az előfizetések Budapestre az

„Ügyvédek Lapja“ kiadóhivatalába
(Teréz-körut 22. sz.)

küldendők.

Vidéki előfizetők számára a felső bíróságok- vagy hatóságoknál levő ügyeikről levelező-lapon díjmentes értesítést ad a kiadóhivatal.

A legelterjedtebb jogi szaklap.

Urak,

kik a legújabb divat szerint valódi angol és francia szövetekből készült téli kabátot, utcaizai, salon, frakk- és díszöltönyöket vagy bárminemű uri- és gyermekruhát kivételes olcsó áron beszerezni óhajtanak, forduljanak a cs. és kir. szab.

Zentler-féle férfi és gyermekruhákhoz Pécsen, király-utca, Bazár épület, a városházával szemben.

Megrendelések pontosan és olcsón eszközöltetnek. — Meg nem felelő árú kiseréltetnek.

MITTELBACH-féle

JÓIZŰ, ILLATOZOTT

csuka-

májolaj

(Oleum Jecoris Aselli aromaticum) a legkiválóbb orvosi személyiségek által megvizsgálva, és mivel az emésztést elősegíti, gyermekeknek különösen ajánlva mindazon esetekben, amelyekben az orvos az egész test, de különösen a mell és a tüdő megerősödését kívánatosnak látja; ugyancsak a testnek súlyosabbítására, a vér tisztítására és a tüdő betegsége ellen. — 1 forintos palackokban kapható:

MITTELBACH S.

„SALVATOR“ gyógytárában Zágráb.

Budapest: **Molnár és Moser** czégnél.

Koronaherczeg-utca.

Védjegy.

Mária-Czelli

Gyomor-Cseppek

ingyenesen hatnak gyomor bajoknál. nélkülözhetetlen és ártalanosan ismeretes lázi és mérszer.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorégés, biztos lehellet, fellújás, savanyú, felbőgés, hasmenés, gyomorégés, felesleges, nyálkiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs, szűkülés.

Hathatos gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a mennyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hőmöröidákánál.

Említtet bajoknál a **Máriaczell** **gyomor-cseppek** ezek oia kilt-nóknak bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerlára **Budapest**, Király utca 12. sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valóságát bizonyítom“.

A **Máriaczelli gyomor-cseppek** valódiak kaphatók.

Pécsen: Irgalm. gyógyszerz., Zsiga László gyógyszerz., ifj. Erreth János gyógyszerz., Sipőcz István gyógyszerz. és Göbel Kálmán gyógyszerz. Pécs városán: Dvorsky Béla gyógyszerz., Siklóson: Petrasch gyógyszerz. és Szentgyörgyi M. gyógyszerz. Szigetvárott: Salamon Gyula gyógyszerz. és Visy Sándor gyógyszerz.